Európsky parlament
2024-2029

PRIJATÉ TEXTY

P10_TA(2026)0262

Vplyv tureckej invázie z roku 1974 na cyperské ženy a dievčatá a zločiny spáchané tureckými silami a dôsledky pre rodovú rovnosť

Uznesenie Európskeho parlamentu z 8. júla 2026 o vplyve tureckej invázie z roku 1974 na cyperské ženy a dievčatá a zločinoch spáchaných tureckými silami a dôsledkoch pre rodovú rovnosť (2026/2617(RSP))

Európsky parlament,

– so zreteľom na články 2 a 3 Zmluvy o Európskej únii a články 8, 10, 78 a 83 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“),

– so zreteľom na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2012/29/EÚ z 25. októbra 2012, ktorou sa stanovujú minimálne normy v oblasti práv, podpory a ochrany obetí trestných činov a ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2001/220/SVV[1] (ďalej len „smernica o právach obetí“), ktoré poskytuje rámec pre právne predpisy zamerané na obete, a to aj v prípadoch sexuálneho násilia,

– so zreteľom na smernicu Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2024/1385 zo 14. mája 2024 o boji proti násiliu na ženách a domácemu násiliu[2],

– so zreteľom na svoje uznesenie z 23. októbra 2020 o rodovej rovnosti v zahraničnej a bezpečnostnej politike EÚ[3],

– so zreteľom na svoje uznesenie zo 16. septembra 2021 s odporúčaniami pre Komisiu o určení rodovo motivovaného násilia za novú oblasť trestnej činnosti uvedenú v článku 83 ods. 1 ZFEÚ[4],

---

1 Ú. v. EÚ L 315, 14.11.2012, s. 57, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj?locale=sk.
2 Ú. v. EÚ L, 2024/1385, 24.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/oj?locale=sk.
3 Ú. v. EÚ C 404, 6.10.2021, s. 202.
4 Ú. v. EÚ C 117, 11.3.2022, s. 88.

– so zreteľom na svoje uznesenie z 5. mája 2022 o vplyve vojny proti Ukrajine na ženy[5],

– so zreteľom na Chartu základných práv Európskej únie,

– so zreteľom na Rímsky štatút Medzinárodného trestného súdu zo 17. júla 1998,

– so zreteľom na Ženevské dohovory, najmä na štvrtý Ženevský dohovor o ochrane civilného obyvateľstva z 12. augusta 1949 o ochrane civilných osôb v čase vojny,

– so zreteľom na Deklaráciu OSN o odstránení násilia páchaného na ženách z 20. decembra 1993,

– so zreteľom na rezolúciu Bezpečnostnej rady OSN č. 1325 (2000) z 31. októbra 2000 o ženách, mieri a bezpečnosti a na následné rezolúcie k nej, a to konkrétne rezolúcie č. 1820 (2008) z 19. júna 2008, 1888 (2009) z 30. septembra 2009, 1889 (2009) z 5. októbra 2009, 1960 (2010) zo 16. decembra 2010, 2106 (2013) z 24. júna 2013, 2122 (2013) z 18. októbra 2013, 2242 (2015) z 13. októbra 2015, 2467 (2019) z 23. apríla 2019 a 2493 (2019) z 29. októbra 2019,

– so zreteľom na najnovšiu výročnú správu generálneho tajomníka OSN o sexuálnom násilí v konfliktoch (S/2025/389) z 15. júla 2025, predloženú v súlade s rezolúciou Bezpečnostnej rady OSN č. 2467 (2019), v ktorej Rada požiadala generálneho tajomníka OSN, aby každoročne podával správu o vykonávaní rezolúcií Bezpečnostnej rady OSN č. 1820 (2008), 1888 (2009), 1960 (2010) a 2106 (2013) a odporučil strategické opatrenia,

– so zreteľom na základné zásady medzinárodného práva, Chartu OSN, dohody na vysokej úrovni z rokov 1977 a 1979 medzi vedúcimi predstaviteľmi oboch komunít na Cypre, príslušné rezolúcie Bezpečnostnej rady OSN týkajúce sa Cypru, vrátane rezolúcie č. 186 (1964), ktorá potvrdzuje zvrchovanosť Cyperskej republiky, rezolúcií č. 541 (1983) a č. 550 (1984) o secesionistických akciách na Cypre a rezolúcie č. 2815 (2026) o mierových silách OSN na Cypre (UNFICYP), ako aj na dohodnutý rámec dvojkomunitnej, dvojzónovej federácie s politickou rovnosťou, ako je stanovené v príslušných rezolúciách Bezpečnostnej rady OSN, s cieľom komplexného riešenia cyperského problému,

– so zreteľom na správu Európskej komisie pre ľudské práva z 10. júla 1976 vo veci Cyprus proti Turecku (sťažnosti č. 6780/74 a 6950/75),

– so zreteľom na Dohovor OSN o redukovaní počtu osôb bez štátnej

---

5 Ú. v. EÚ C 465, 6.12.2022, s. 155.

príslušnosti z 30. augusta 1961,

– so zreteľom na globálny pakt OSN o utečencoch z roku 2018,

– so zreteľom na všeobecné odporúčanie Výboru OSN pre odstránenie diskriminácie žien č. 38 o obchodovaní so ženami a dievčatami v súvislosti s globálnou migráciou, uverejnené 20. novembra 2020,

– s ohľadom na správu Parlamentného zhromaždenia Rady Európy z 15. decembra 1994 s názvom „Správa o situácii na Cypre (nedávny politický vývoj)“,

– so zreteľom na Dohovor Rady Európy z 11. mája 2011 o predchádzaní násiliu na ženách a domácemu násiliu a o boji proti nemu,

– so zreteľom na misiu svojho Výboru pre práva žien a rodovú rovnosť (výbor FEMM) v Nikózii na Cypre, ktorá sa uskutočnila v dňoch 26. až 28. mája 2025, a na následnú správu z tejto misie,

– so zreteľom na článok 167 ods. 2 rokovacieho poriadku,

– so zreteľom na návrh uznesenia Výboru pre práva žien a rodovú rovnosť,

A. keďže 20. júla 1974 turecké ozbrojené sily vtrhli do Cyperskej republiky a napriek prímeriu sprostredkovanému OSN, ktoré bolo vyhlásené 22. júla 1974 na základe rezolúcie Bezpečnostnej rady OSN č. 353 (1974), 14. augusta 1974 zahájili druhú rozsiahlu ofenzívu, čím hrubo porušili uvedené prímerie, upevnili svoju nezákonnú okupáciu a rozšírili ju na približne 36 % územia Cyperskej republiky, násilím vysídlili veľkú časť civilného obyvateľstva a dopustili sa rozsiahlych porušení a zverstiev voči civilistom, vrátane žien a dievčat;

B. keďže okupačný režim, ktorý je výsledkom tureckej invázie v roku 1974 a je podriadený Turecku, je nezákonný a nie je medzinárodne uznaný; keďže páchateľmi rodovo motivovaného násilia boli prevažne príslušníci tureckých ozbrojených síl, ktorí údajne konali na pokyn a/alebo pod ochranou svojich dôstojníkov;

C. keďže dôsledky tureckej vojenskej invázie na Cypre v roku 1974 pre ženy a dievčatá boli dlho prehliadané, pričom skúsenosti cyperských žien s násilím a núteným vysídlením patria naďalej medzi najmenej uznávané a často sú vylúčené z oficiálneho historického, právneho a inštitucionálneho uznania;

D. keďže utrpenie spôsobené udalosťami z roku 1974 a ich dôsledkami, ako aj v kontexte predchádzajúceho násilia medzi komunitami postihlo ženy a dievčatá zo všetkých komunít na Cypre vrátane grécko-cyperských, turecko-cyperských, maronitských, arménskych a latinských žien a ich skúsenosti s násilím, vysídľovaním, stratami a

traumou si zasluhujú rovnaké uznanie, dôstojnosť a podporu;

E. keďže Cyperská republika zostáva jediným členským štátom EÚ, ktorého územie je čiastočne pod nezákonnou vojenskou okupáciou tretej krajiny, čo má dlhodobé dôsledky pre všetkých Cyperčanov, najmä pre ženy a dievčatá, ako aj pre EÚ;

F. keďže je nevyhnutné uznať systematické, organizované a rozsiahle rodovo motivované násilie páchané tureckými ozbrojenými silami, ako aj rodovo motivované násilie páchané extrémistickými páchateľmi z radov polovojenských zoskupení na ostrove;

G. keďže turecké ozbrojené sily svojím systematickým konaním a zaužívanou praxou spôsobili smrť príslušníkov všetkých cyperských komunít, a to aj prostredníctvom nevyberavého zabíjania civilistov, a vystavili osoby, vrátane žien všetkých vekových kategórií, mučeniu a neľudskému a ponižujúcemu zaobchádzaniu;

H. keďže ženy sú neprimerane postihnuté násilím súvisiacim s konfliktmi a ich následkami, pričom tieto dopady nadobúdajú rôzne podoby, ako napríklad sexuálne násilie, nútené vysídlenie, nútená a povinná práca, formy sexuálneho vykorisťovania, hospodársky kolaps, ako aj fyzické a psychické traumy; keďže následná ujma často pretrváva ešte desaťročia po formálnom ukončení bojov, čo oslabuje ekonomickú nezávislosť žien, ich telesnú autonómiu a politickú účasť;

I. keďže mnohé ženy, ktoré prežili násilie, boli nútené emigrovať, aby unikli stigmatizácii a vyrovnali sa s posttraumatickým stresom, a bol zaznamenaný neurčený počet prípadov samovrážd alebo pokusov o samovraždu; keďže táto téma zostáva vo veľkej miere tabu, napriek nedávnym prípadom, keď ženy, ktoré prežili násilie, verejne svedčili, a to aj anonymne;

J. keďže znásilňovanie a sexuálne násilie páchané na civilnom obyvateľstve sa naďalej vo veľkom rozsahu a zámerne využívajú ako vojenská zbraň s cieľom získať politickú alebo vojenskú výhodu; keďže sexuálne násilie súvisiace s konfliktmi sa tiež používa ako metóda mučenia a dokonca sa považuje za „vojnovú korisť“; keďže sexuálne násilie súvisiace s konfliktmi môže byť zároveň zbraňou a taktickým prostriedkom ničenia; keďže činy sexuálneho násilia sú podľa medzinárodného práva v oblasti ľudských práv považované za zločiny v čase vojny i v čase mieru;

K. keďže veľmi rozšírená beztrestnosť znásilnenia prispieva ku kultúre znásilňovania;

L. keďže počas misie výboru FEMM na Cypre bolo spomenuté, že prebieha spolupráca s gréckou pravoslávnou cirkvou ako spoločenským aktérom, ktorý prispieva k zachovaniu kultúrnej identity a dialógu v kontexte súčasnej situácie na Cypre po udalostiach z roku 1974, ktoré viedli k okupácii ostrova; keďže sa v

rámci misie poukázalo na to, že preukazuje schopnosť reagovať citlivo a pragmaticky v obdobiach akútnych spoločenských nepokojov, pričom sa v tejto súvislosti angažuje za presadzovanie rodovej rovnosti;

M. keďže je naliehavo potrebné riešiť dlhodobé traumy, zážitky a utrpenie cyperských žien a zaviesť poradenské služby zamerané na obete, ako aj špeciálne navrhnuté podporné služby zamerané na posilnenie ich osobnej, sociálnej a ekonomickej nezávislosti; konštatuje, že toto sa musí uskutočniť spôsobom, ktorý rešpektuje autonómiu a dôvernosť a, vo všeobecnejšom zmysle, preukazuje najvyššiu úctu k ľudskej dôstojnosti, vrátane psychickej dôstojnosti;

N. keďže skutočný počet cyperských obetí sexuálneho násilia zostáva neznámy, pričom odhady sa značne líšia a čísla, ktoré uviedla misia výboru FEMM, sa pohybujú v rozmedzí od 700 do 1 500; keďže táto neistota brzdí procesy odškodnenia a kompenzácie; keďže obete sexuálneho násilia na Cypre sa často neodhodlajú nahlásiť činy, ktorých sa stali obeťami, a to z dôvodu traumy, stigmatizácie, strachu, hanby, ako aj nedostatku inštitucionálnej podpory a bezpečného a dôveryhodného mechanizmu na podávanie oznámení; keďže to ešte zhoršilo dlhodobé psychologické, sociálne a ekonomické dôsledky;

O. keďže medzi obeťami boli ženy všetkých vekových skupín, od maloletých dievčat a tínedžeriek cez mladé ženy, matky stredného veku a staršie ženy až po chlapcov, otcov a mužov;

P. keďže už v roku 1974 bolo znásilnenie a iné formy sexuálneho násilia zakázané na základe medzinárodného humanitárneho práva, vrátane článku 27 Štvrtého ženevského dohovoru, ktorý vyžaduje, aby ženám bola poskytnutá osobitná ochrana pred znásilnením a akoukoľvek formou napadnutia;

Q. keďže misia výboru FEMM na Cypre v máji 2025 poukázala na naliehavú potrebu uznať dopad invázie a pretrvávajúcej okupácie na ženy a dievčatá, a to aj z hľadiska dôstojnosti a spravodlivosti voči tým, ktoré túto situáciu prežili;

R. keďže rodová rovnosť, rešpektovanie ľudskej dôstojnosti a ochrana základných práv sú základnými hodnotami EÚ a musia sa dôsledne dodržiavať, a to aj v súvislosti s minulými zločinmi, ktoré postihli občanov EÚ;

1. čo najdôraznejšie odsudzuje vojenskú inváziu Tureckej republiky a pretrvávajúcu nezákonnú okupáciu Cyperskej republiky, ktorá trvá už 52 rokov, ako závažné porušenie medzinárodného práva a prekážku mieru, stability a vzťahov medzi EÚ a Tureckom; dôrazne odsudzuje závažné a dlhodobé dôsledky invázie pre cyperské ženy a dievčatá, vrátane sexuálneho násilia súvisiaceho s konfliktom a iných foriem sexuálneho vykorisťovania, núteného vysídlenia, rozdelenia

rodín a ďalších porušení medzinárodného humanitárneho práva a právnych predpisov v oblasti ľudských práv, ktoré neprimerane postihujú ženy a dievčatá, ako aj dlhodobé sociálne, ekonomické a psychické ujmy, ktoré utrpeli;

2. zdôrazňuje, že Turecká republika nesie na základe medzinárodného práva trvalú zodpovednosť za porušenia spáchané počas invázie v roku 1974 a po nej, medzi ktoré patria závažné porušenia Ženevských dohovorov, a pripomína, že táto zodpovednosť so sebou prináša povinnosť zabezpečiť, aby obetiam bola poskytnutá plná náprava, vrátane reštitúcie, rehabilitácie, odškodnenia a záruk, že sa to nebude opakovať; vyzýva členské štáty, aby zabezpečili účinné odškodnenie pre všetky obete rodovo motivovaného násilia vrátane sexuálneho násilia; pripomína, že takéto odškodnenie by malo byť primerané, bezodkladne poskytnuté a holistické, aby zohľadňovalo utrpenú ujmu;

3. naliehavo vyzýva na rýchle obnovenie rokovaní o znovuzjednotení Cypru pod záštitou generálneho tajomníka OSN a zdôrazňuje, že by mali pokračovať od bodu, v ktorom boli v roku 2017 v Crans-Montane prerušené; opätovne dôrazne potvrdzuje svoj názor, že jediným riešením cyperského problému je spravodlivé, komplexné, životaschopné a demokratické urovnanie v rámci dlhodobo zavedeného a dohodnutého rámca OSN a *acquis* EÚ, založené na dvojkomunitnej a dvojzónovej federácii s politickou rovnosťou, ako je stanovené v príslušných rezolúciách Bezpečnostnej rady OSN;

4. plne uznáva hlboký a mnohostranný dopad invázie a okupácie na cyperské ženy a dievčatá, ktorých odvaha, sila a utrpenie zostávali až príliš často neviditeľné, nedostatočne zdokumentované a nedostatočne uznané na národnej, európskej aj medzinárodnej úrovni; zdôrazňuje, že cyperské ženy a dievčatá boli tiež kľúčovými aktérkami odporu, solidarity a budovania mieru, a vyzýva, aby sa ich vedúca úloha uznávala a podporovala vo všetkých príslušných politikách; uvádza, že akýkoľvek politický proces týkajúci sa budúcnosti ostrova musí v plnej miere zapojiť ženy v súlade s rezolúciou Bezpečnostnej rady OSN č. 1325 (2000);

5. vyzýva Turecko, aby stiahlo svoje vojská z Cypru a zdržalo sa akýchkoľvek jednostranných krokov, ktoré by upevnili trvalé rozdelenie ostrova, a krokov, ktoré by zmenili demografickú rovnováhu;

6. uznáva dôsledky núteného vysídlenia, vrátane vnútorného vysídlenia, ktoré je výsledkom invázie a pretrvávajúcej okupácie, ako aj jeho dlhodobý vplyv na Cyperčanov prvej, druhej a tretej generácie, najmä na ženy a dievčatá, ktoré boli postihnuté neprimerane; zdôrazňuje, že mnohí zažili stratu domova, komunitných väzieb a kultúrnej kontinuity, ako aj medzigeneračnú traumu, fragmentáciu identity a pretrvávajúce pocity dislokácie a nepatričnosti, čo ešte prehlbuje

rodové nerovnosti a špecifické spoločenské očakávania kladené na ženy; zdôrazňuje, že túto problematiku je potrebné riešiť prostredníctvom cielených opatrení v oblasti psychosociálnej podpory pre obete a osoby, ktoré prežili násilie;

7. uznáva, že sexuálne násilie súvisiace s konfliktmi má dlhodobé sekundárne sociálne a hospodárske dôsledky, medzi ktoré patrí chudoba, vylúčenie a stigmatizácia, a vyzýva Radu, aby zabezpečila, že tieto dôsledky budú dôkladne posúdené a zohľadnené v opatreniach na odškodnenie prijatých na vnútroštátnej úrovni;

8. uznáva, že väčšina žien a dievčat, ktoré boli znásilnené počas invázie a po nej, mala prístup k službám v oblasti sexuálneho a reprodukčného zdravia, najmä k umelému prerušeniu tehotenstva, v cyperských nemocniciach a na britských základniach, hoci umelé prerušenie tehotenstva bolo v tom čase trestným činom;

9. vyzýva členské štáty, aby zabezpečili, aby obete znásilnenia mali prístup k celej škále služieb v oblasti sexuálneho a reprodukčného zdravia a práv, najmä k núdzovej antikoncepcii, postexpozičnej profylaxii, liečbe a prevencii sexuálne prenosných infekcií vrátane testovania na HIV a HPV, bezpečným a legálnym službám umelého prerušenia tehotenstva a popôrodnej starostlivosti, ako súčasť klinickej starostlivosti o obete znásilnenia;

10. oceňuje, že 22 členských štátov EÚ vrátane Cypru ratifikovalo Dohovor Rady Európy o predchádzaní násiliu na ženách a o boji proti nemu (Istanbulský dohovor); vyzýva Komisiu, aby navrhla právne predpisy, ktorými sa stanoví celoeurópske vymedzenie znásilnenia, podľa ktorého sa znásilnenie definuje absenciou slobodného, informovaného a zvratného súhlasu, v súlade s článkom 36 Istanbulského dohovoru; vyzýva členské štáty, aby začali legislatívne zmeny s cieľom zosúladiť vymedzenie znásilnenia vo svojich vnútroštátnych právnych predpisoch s článkom 36 Istanbulského dohovoru;

11. vyzýva Komisiu, aby podporila Cyprus v pokračujúcom úsilí zistiť celkový rozsah zločinov súvisiacich s konfliktom, vrátane sexuálneho násilia, a určiť počet obetí, zhromažďovať údaje a bezpečne dokumentovať svedectvá, čím sa zabezpečí primerané oficiálne uznanie, nápravu a odškodnenie pre ženy, ktoré prežili násilie, a v prípade potreby aj pre ich potomkov, podporovať historické povedomie a poskytovať podporné služby pre preživšie prostredníctvom posilneného národného akčného plánu;

12. oceňuje cyperskú iniciatívu zameranú na vybudovanie pamätníka ženám, ktoré sa stali obeťami sexuálneho násilia, v Nikózii ako priestoru kolektívnej pamäti a uznania; je presvedčený, že umiestnenie pomníka na viditeľnom a prominentnom mieste prispeje k uznaniu traumy a utrpenia obetí;

13. vyzýva členské štáty, v ktorých došlo k rozsiahlym porušeniam ľudských práv, či už počas ozbrojených konfliktov alebo za autoritárskych režimov, aby bezodkladne riešili problém sexuálneho a rodovo motivovaného násilia, ktorému boli vystavené obete a ženy, ktoré prežili násilie, aby prelomili mlčanie, podporovali svedectvá prostredníctvom formálneho vyšetrovania a zaviedli pamätné iniciatívy, ktoré konkrétne uznávajú a dokumentujú porušenia páchané na ženách a dievčatách, vrátane sexuálneho násilia súvisiaceho s konfliktmi, násilné vysídľovanie a prenasledovanie z dôvodu rodovej príslušnosti, s cieľom oficiálne uznať tieto zločiny a otvoriť možnosť odškodnenia; zdôrazňuje, že takéto iniciatívy by mali byť neoddeliteľnou súčasťou procesov v oblasti spravodlivosti, ktorých cieľom je bojovať proti historickému umlčovaniu, odstraňovať stigmu a posilňovať autonómiu žien a ich integritu, schopnosť konať a dôstojnosť;

14. vyzýva generálneho tajomníka OSN, ktorý pravidelne vypracúva výročné správy o sexuálnom násilí v konfliktných zónach, aby preskúmal príslušné archívy OSN a ďalšie zdroje s cieľom zdokumentovať zverstvá spáchané na Cypre;

15. víta úsilie vynaložené na vnútroštátnej úrovni na Cypre s cieľom uznať ženy, ktoré prežili násilie, a riešiť minulé krivdy, ktorým boli vystavené všetky komunity; vyzýva členské štáty, aby zaviedli mechanizmy odškodnenia pre obete a osoby, ktoré prežili sexuálne násilie, v súlade so smernicou o právach obetí; zdôrazňuje, že podľa článku 16 smernice o právach obetí by odškodnenie mal uhradiť páchateľ;

16. vyzýva Turecko, aby poskytlo účinné odškodnenie obetiam sexuálneho násilia súvisiaceho s konfliktom a iných závažných porušení spáchaných počas invázie v roku 1974 a po nej;

17. podporuje celoeurópske zvyšovanie povedomia o sexuálnom násilí súvisiacom s konfliktmi a o jeho dlhodobých dôsledkoch s cieľom prelomiť tabu, bojovať proti stigmatizácii a posilniť postavenie žien, ktoré prežili násilie, aby sa odvážili prehovoriť;

18. podporuje usporiadanie verejného vypočutia na vysokej úrovni za účasti ľudí, ktorí prežili sexuálne násilie súvisiace s konfliktmi po celom svete, a najmä na Cypre, organizácií za práva žien a aktérov mierového procesu, odborníkov na medzinárodné trestné právo a zástupcov občianskej spoločnosti, s cieľom formálne uznať ich svedectvá a skúsenosti v rámci inštitucionálneho rámca EÚ a poukázať na závažnosť tureckej invázie z roku 1974;

19. zdôrazňuje potrebu posilnenia právnych rámcov na Cypre a zavedenia mechanizmov spravodlivosti zameraných na obete, aby sa riadne riešilo sexuálne násilie súvisiace s konfliktom, ktorého obeťami sa stalo nespočetné množstvo žien, a aby sa zaručila

primeraná reakcia na volanie obetí po spravodlivosti;

20. dôrazne odsudzuje využívanie sexuálneho násilia ako vojnovej zbrane, čo predstavuje závažné porušenie Ženevských dohovorov, a vyzýva Komisiu, aby zvýšila informovanosť o tejto problematike na základe skúseností z cyperského konfliktu s cieľom predchádzať ďalšiemu násiliu a prijať opatrenia v prípade vypuknutia nových konfliktov; ďalej vyzýva Komisiu, aby naďalej podporovala vyvodzovanie zodpovednosti a pomáhala iniciatívam vrátane osobitných finančných mechanizmov, ktoré obhajujú práva obetí a ich rodín, presadzovala pamiatku obetí, prispievala k pokroku v oblasti rodovej rovnosti v rámci EÚ a uľahčovala sociálnu reintegráciu obetí;

21. vyzýva Komisiu, aby zvýšila svoju finančnú podporu Výboru pre nezvestné osoby na Cypre, aby mohol v plnej miere plniť svoje poslanie spočívajúce v exhumácii, identifikácii a vrátení pozostatkov nezvestných osôb ich príbuzným, medzi ktorých patria aj cyperské ženy, ktoré okrem konkrétnych dôsledkov vojny naďalej čelia hlbokému psychickému utrpeniu; zdôrazňuje však, že samotná finančná pomoc nestačí vzhľadom na pretrvávajúci nedostatok plnej spolupráce, obmedzený prístup do vojenských oblastí a archívov, ako aj prekážky zo strany Turecka a nelegálneho separatistického subjektu v severnej časti Cypru, ktoré výrazne bránia účinnému fungovaniu a včasnému splneniu humanitárneho mandátu výboru;

22. vyzýva Turecko, aby poskytlo úplný a neobmedzený prístup k všetkým relevantným úradným záznamom týkajúcim sa invázie v roku 1974 a obdobia po nej a aby plne spolupracovalo s medzinárodnými orgánmi a Cyperskou republikou, pokiaľ ide o sexuálne násilie súvisiace s konfliktom, nedobrovoľné zmiznutia a iné závažné porušenia medzinárodného humanitárneho práva;

23. opätovne potvrdzuje, že EÚ má nielen politickú, ale aj morálnu a právnu povinnosť chrániť dôstojnosť, práva a historickú pamäť všetkých občanov EÚ, vrátane cyperských žien a mužov, ktorí utrpeli násilie súvisiace s konfliktom, a zdôrazňuje potrebu nepretržitého angažovania sa a zásadového konania pri riešení takýchto závažných porušení s cieľom zabezpečiť súlad so zahraničnými záväzkami EÚ v oblasti rodovej rovnosti a ľudských práv;

24. vyzýva na posilnenú a trvalú finančnú a technickú podporu EÚ pre služby určené obetiam na Cypre vrátane špecializovaného poradenstva zameraného na traumu a zohľadňujúceho rodové hľadisko, dlhodobej psychosociálnej pomoci a programov medzigeneračného uzdravenia, ktoré sú špecificky prispôsobené pre ženy, ktoré prežili násilie, a ich rodiny a ktoré poskytuje kvalifikovaný a špecializovaný personál s cieľom predchádzať sekundárnej viktimizácii;

25. podporuje plné vykonávanie rezolúcie Bezpečnostnej rady OSN č. 1325 (2000) o ženách, mieri a bezpečnosti na Cypre, najmä prostredníctvom prijatia posilneného a komplexnejšieho národného akčného plánu, a vyzýva na väčšie zapojenie žien do procesov budovania mieru;

26. vyzýva na úplné dodržiavanie Dohovoru Rady Európy o predchádzaní násiliu na ženách a domácemu násiliu a o boji proti nemu, najmä pokiaľ ide o podporu obetí sexuálneho násilia a náležitú starostlivosť pri predchádzaní takýmto násilným činom, ich vyšetrovaní, trestaní a odškodňovaní;

27. vyzdvihuje prácu organizácií občianskej spoločnosti a dvojkomunitných skupín v oblasti rodovej rovnosti na Cypre, vrátane iniciatív občianskej spoločnosti na miestnej úrovni, najmä tých, ktoré vedú ženy, a oceňuje ich úlohu pri budovaní dôvery, zmierenia a dialógu; podporuje výmenu osvedčených postupov medzi Cyprom a inými krajinami, ktoré majú skúsenosti s porušovaním práv žien; naliehavo vyzýva Komisiu, aby posilnila spoluprácu s cyperskou občianskou spoločnosťou, združeniami obetí a príslušnými medzinárodnými orgánmi zapojenými do úsilia o zistenie pravdy a zmierenie, a to aj prostredníctvom poskytnutia primeraného financovania zo strany EÚ;

28. opätovne potvrdzuje záväzný charakter rezolúcií Bezpečnostnej rady OSN týkajúcich sa Cypru.

29. poveruje svoju predsedníčku, aby postúpila toto uznesenie Rade, Komisii, Európskej službe pre vonkajšiu činnosť a generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov, a žiada, aby bolo preložené do turečtiny a postúpené prezidentovi, vláde a parlamentu Tureckej republiky.